

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 10 (630)

Gorica - četrtek 9. marca 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Velika noč je pred nami!

Na veliko noč se pripravljamo s 40-dnevnim postom, zlasti na tili in veliki teden. V tem času se vsa družina udeležuje pobožnosti križevega pota v cerkvi, kadar in kakor je kod navada, se udeležuje postnih govorov in verskih obnov; ne opuščajte tega ne starši ne otroci.

Na svetno nedeljo naj otroci ponesejo k blagoslovu prvo zelenje, butare ali beganice, in naj se uvrste pri blagoslovu v obredno procesijo.

V tem času naj vsi udje družine opravijo velikonočne zakramente, si očistijo dušo z dobro spovedjo in večkrat prejmejo sveto obhajilo.

Dneve velikega tedna je treba preživeti v globoki prevzetosti in presunjenosti ob misli na Jezusovo trpljenje in smrt. Gotovo se udeležite vseh obredov, posebno na veliki četrtek, petek in soboto zvečer.

Zberite se z Jezusom pri zadnji večerji in po svetem obhajilu in maši ostanite dolgo v molitvi in češčenju Jezusa v presvetem zakramentu, ki je dar tega večera.

Udeležite se na veliki petek zvečer svetih obredov in molitev, počastite Jezusa na križu, ko ga ta večer slovesno razkrijejo in povzdignejo v češčenje; naj otrok ob poljubu Jezusa na križu začuti vso grozo hudobije, greha in sovraštva in ga prevzame volja po svetem življenju.

In na bedenje pred veliko nočjo — ponoči ali zvečer — spremljajte pretresljivo lepe obrede, ko se blagoslavlja ogenj, prižgejo luči, blagoslovi krstna voda in iz srca obnovite krstno obljubo, da boste pri sveti maši polni veselja ob vstajenju našega Zveličarja.

Ti dnevi pred veliko nočjo so dnevi pokore in odpovedi. Navajajte otroke, da naj ne bo dneva, da ne bi napravila kake žrtve v zaščedenje za grehe in žalitve. Sveta Cerkev ves 40-dnevni post tudi zahteva, da si pri jedi kaj odrečemo, se do ločene dneve zdržimo vsaj mesa in si kaj pritrhamo. Razložite otrokom pomen postne zapovedi, zdržnosti in pritrgovanja; res niso dolžni, da si pritrgujejo, ali prav in resno naj razumejo to postavo.

Velika noč je eden največjih praznikov; prinaša nam veselje in upanje. Zveličar je iz groba vstal, da zmeraj z nami ostane; tako bomo nekoč vstali tudi mi in odšli h Gospodu. Na praznik pojde vsa družina k maši in svetemu obhajilu; saj to je pogošstvo našega večnega življenja, po njem postanemo vredni, da bomo po vstajenju gledali Gospodovo obličje. Po lepi stari navadi bomo za ta praznik ali že na veliko soboto — kakor je pač kod navada — nesli k blagoslovu nekaj jedil, da jih duhovnik blagoslovi. In vsi udje družine se bodo na veliko noč zbrali, da za praznik vstajenja pokusijo blagoslovljena jedila.

(Iz pastirskega pisma jugoslovanskih škofov o »katoliški vzgoji v družini«)

Pred pomirjenjem v Alžiriji?

Tudi okrog alžirskega vprašanja se nekaj snuje, odkar so se zanj spet začeli zanimati prizadeti diplomati. Posebno delavni sta pri tem tunizijska in francoska diplomacija, ki sta najprej pripravili srečanje med francoskim predsednikom De Gaullem ter tunizijskim predsednikom Burgibo. Sledil je trojni sestanek med Burgibo, Ferhat Abbasom in novim maroškim kraljem Hassanom II. v Rabatu ob priliki pogreba Mohameda V., po katerem se je prvotno zelo optimistično razpoloženje za bližnjo rešitev alžirskega vprašanja sicer nekoliko poglelo, toda kljub temu so izgledi za nadaljnji pozitivni razvoj dobri.

Zgleda, da so skrajneži tako na francoski kot na alžirski strani tisti, ki še otežkočajo, da bi prišlo

Pomladansko prebujenje, ki se je okrog nas v naravi nepričakovano zgodaj pričelo, je doseglo tudi višje lege in vrhove mednarodne diplomacije, ki jih je do še pred kratkim kril neprodiren led in sneg ter obilave najbolj strupene sape hladne vojne, ki so prihajale iz vroče Afrike. Za hip se je ozračje stemnilo — kakor ob nedavnem sončnem mrku — toda polagoma je le zmagal naravni razvoj, čemur se niti najbolj vplivni državniki ne morejo upirati.

Torej tudi visoki državniki so se prebudili iz zimske otopelosti in premlevanja raznih načrtov ter začeli pripravljati kovčke in zapuščati neprežračene državne kancije in zatohle arhive ter hiteti na zrak in sonce.

Tito je začel

Prvi, ki je začutil potrebo po pomladanskih ekskurzijah, je bil jugoslovanski predsednik maršal Tito, ki se je kot kak balkanski car odpravil z znano jahto Galeb na »kratko« politično-turistično potovanje v nove afriške države, ki bo skupno trajalo »samo« dva meseca. Obiskal bo celo vrsto mladih držav od Ghane, Gvineje, Toga, Kameruna, Sudana, Egipta pa do Tunizije in Maroka ter jih vzpodbujal, naj se ne vežejo z nobenim blokom, ampak naj obadva skušajo izkoriščati in izsiliti od njih čim več raznih pomoči in posojil. V tem poslu je kot znano jugoslovanski maršal pravi mojster; čeprav je hote ali nehoti s srcem in dušo v Moskvi, z želodcem pa na Zahodu, vendar rad vidi, da se v zahodnem svetu jači socializem ali komunizem kot politična teorija, ne želi pa, da bi ta pokret prešel pod izključni vpliv Sovjetske zveze ter se istovetil z njo. Zaradi tega so mu nove afriške in azijske države, ki so se osamosvojile in otresle kolonialnih vezi, zelo pri srcu, da jih ne bi Moskva v svoji ostri protizahodni gonji izrabila in naščuvala proti njemu, ki ga komunistična internacionala še vedno smatra za razkolnika in revizionista.

V svoji neizprosni igri včasih samo navideznega kolebanja med vzhodnim in zahodnim taborom, si pač jugoslovanski komunisti iščejo zaveznike, ne po kakšnih racionalnih ali zemljepisnih načelih, ampak po čisto politično-machiavelističnih načelih, kako se čim dlje obdržati na oblasti. Tito kot prebrisan lisjak tudi ve, da nevar-

nost njegovemu režimu ne preti toliko od Zahoda, ampak z Vzhoda, zato se rad druži z nevezanimi državami v Aziji in Afriki, da bi imel v njih oporo v boju zoper Vzhod.

Vendar pa Sovjeti kljub temu ne zanemarjajo afriških držav. Še pred Titom je nekatere afriške države obiskal sovjetski predsednik Brežnev ter na ta način skušal zmešati štrene jugoslovanskemu predsedniku.

Ameriška diplomacija na delu

Tudi ameriška diplomacija se je po krajšem obdobju premirja in preosnavljanja v zvezi z zamenjavo gospodarja v Beli hiši spet lotila dela s širokopotezno diplomatsko ofenzivo na več področjih, od obnove stikov s Sovjetsko zvezo do razorožitvenih problemov. Začelo se je z vpoklicem ameriškega veleposlanika v Moskvi, Thompsona, zaključilo pa z vabilom nemškemu kanclerju Adenauerju, naj obišče Washington.

Po posvetih s Thompsonom, ki je baje Kennedyju predložil potrebo, da se Hruščevu skuša iti naproti za obnovitev prijateljskih odnosov z ZDA, je predsednik Kennedy poslal na krožno potovanje po evropskih prestolnicah svojega osebnega letčnega odposlanca Harrimana, kateri ima nalogo, da izroči uradne pozdrave novega predsednika vladam zahodnih držav ter obenem potipa, kako so evropske države razpoložene do novega kurza ameriške zunanje politike. Obiskal je London, Pariz (od tu je šel v Rabat na pogreb maroškega kralja Mohameda V.), Bonn in Rim. Posebno važen, sodijo, je bil njegov postanek v Bonnu, kjer so se malo dni prej ugodno zaključila ameriško-nemška finančna pogajanja, po katerih bo bonnska vlada prispevala za pomoč nerazvitim deželam ter za ozdravljenje pasivne ameriške plačilne bilance 8 milijard mark letno.

Veleposlanika Thompsona pa je Kennedy spet poslal v Moskvo ter mu naročil, naj Hruščevu čimprej izroči njegovo osebno poslanico. Toda Hruščev ni čakal Thompsona v Moskvi, ampak se je diplomatsko umaknil ter se podal v vzhodne predele Sovjetske zveze, kjer nadaljuje s svojim inšpekcijskim potovanjem v zvezi z znano krizo sovjetskega kmetijstva, in tako pusti Thompsona čakati... ne da bi ne želel pomirjenja z ZDA, ampak ker se noče kompromitirati pred Kitajci, s katerimi je v navzkrižju. S tem v zvezi krožijo na Zahodu vesti, da je v Ameriko prispel tajni zapisnik z zborovanja 81 komunističnih partij decembra v Moskvi, v katerem so označena vsa nesoglasja med Rusi in Kitajci. Ista poročila vedo povedati, da je prenos teh tajnih dokumentov iz Sovjetske zveze baje omogočil sam Hruščev, da bi škodil Kitajcem, zahodnjakom pa dal razumeti, da išče pomirjenje in razumevanje za svoje na zunaj nepopustljivo stališče.

ZDA v soglasju z Veliko Britanijo so izdelale novi načrt za prekinitev atomskih poskusov, ki ga mislijo predložiti Sovjetom ob priliki obnovitve tristranskega pogajanja za prekinitev atomskih poskusov 21. marca v Ženevi. S temi predlogi naj bi ZDA skušale iti nasproti sovjetskimi in naj bi zato predstavljal preizkusni kamen za dobro voljo Sovjetov, če resnično

želijo sporazum na tem področju.

Resen opomin Sovjetom je minuli teden izrekel ameriški delegat pri OZN Stevenson, ki je govoril na nekem banketu na newjorskem županstvu, dejal, da predstavlja danes Afrika tako nevarnost za svetovno vojno, kot položaj na Balkanu leta 1914. Kadar hoče nek imperializem nadomestiti drugega, nas zgodovina uči, da izbruhne požar, je dejal Stevenson in opozoril kremelske voditelje na nevarnost, ki preti človeštvu, če se bo sovjetski imperializem skušal vsidati v Afriki in če še naprej sabotiral delo Združenih narodov, kateri edini lahko preprečijo večji spopad. Stevenson je tudi spomnil še neizkušene afriške države, naj se ne vežejo preveč na Sovjete, ker se jih potem ne bodo mogle več otresti. Pozval je vse države od Sovjetske zveze do Belgije, naj se zato vzdrijo vsakega enostranskega vmešavanja v kongoško krizo.

Na to bolj odločno ameriško politiko do Afrike bodo morali Sovjeti brez dvoma računati.

O bodočnosti Konga

Komaj se je Kongo s pomočjo Združenih narodov za silo rešil iz prave državljanske vojne, v katero je pravzaprav že zašel, se je obrnil z orožjem proti tistim Združenim narodom, ki so ga rešili lakote in krvave anarhije. Taka je pač hvaležnost tega sveta!

Varnostni svet je kot znano spričo neurejenih razmer v Kongu sprejel sklep, da smejo oddelki Združenih narodov uporabiti tudi silo za preprečitev državljanske vojne med pristaši raznih plemen in političnih voditeljev. Kongoški vojski in voditelji okrog Kasavubuja so pod to formulo razumeli, da jih hočejo ZN razorožiti in so se v več primerih spopadli z mednarodnimi oddelki. Posebno hudi boji so se vneli v pristanišču Matabiju: kdo bo imel nadzorstvo nad njim. Spopadi so trajali po več ur na dan in so posebno ostro zavzeli v nedeljo. Nato so prišla poročila, da so po dogovoru med ZN in kongoško vojsko skle-

Obramba Evrope - v eni ladji

Prejšnji teden je prispela v pristanišče Holy Loch na Škotskem ameriška ladja »Proteus«, v katerem trupu leži zaloga atomskih bomb in izstrelkov Polaris, zadostna za obrambo večjega dela Evrope.

Kot znano, izstrelke »Polaris« izstrelijo iz podmornice, zato s tem precej izgubijo na pomenu oporišča na zemlji. To je prednost, ki jo imajo ameriški izstrelki »Polaris«.

Ob prihodu ladje Proteus na Škotsko je skupina pacifistov vpriporila protestno demonstracijo, med katero jih je več popadalo v mrzlo morje; policija jim je takoj priskočila na pomoč in spravila na suho. Skupina kakih deset demonstrantov je namreč v znak protesta skušala »zavirati« dohod ladji Proteus v pristanišče z dvema čolnoma. — Kaj takega se pač lahko zgodi samo na Škotskem.

Že pred časom so bile v Veliki Britaniji večje demonstracije proti uporabi atomskega orožja na splošno. V Londonu so se zbrale večje skupine demonstrantov, ki jim je načeloval čez 80-letni britanski mislec Russel.

nili vzpostaviti premirje. Položaj pa še vedno ni razčiščen.

Pretekli teden so voditelji, Kasavubu, Combe in Kalondži v Elisabethvillu nepričakovano pod silo razmer (nevarnega napredovanja lumumbovcev) podpisali neke vrste vojaško pogodbo za skupen nastop proti lumumbovskim pristašem ter komunističnemu pronicanju preko njih.

Za 5. marec pa so sklenili sklicati v Tananarive na Madagaskarju politično konferenco vseh kongoških voditeljev, na katero so povabili tudi Lumumbovega pristaša Gizengo in Kašamuro, ki imata nadzorstvo nad Vzhodno pokrajino — odnosno nad pokrajino Kivu. Ta sestanek naj bi predstavljal prvi korak za spravo in ureditev države na federalni osnovi. — Kot poročajo so se vabilu odzval vsi kongoški voditelji: Kasavubu, Ileo, Combe, Kalondži, Gizenga in Kašamuro.

To je eden redkih žarkov upanja v zamotani kongoški krizi, ki je za diplomate velesil trd oreh, toda domači voditelji jo lahko z dobro voljo in željo po spravi lahko v svoj interes zadovoljivo uredijo.

»Izgubila« se je ruska raketa Venusik

Znanstveniki, ki so sledili ruski raketi Venusik, so izjavili, da je radijska zveza z raketo izgubljena. Observatorij Jodrel Bank v Veliki Britaniji je prvi sporočil ruskim znanstvenikom, da ne more več dobiti zveze z raketo, nakar so tudi ruski znanstveniki potrdili, da so izgubili zvezo z njo. Po njihovem mnenju gre za kako okvaro elektronskih aparatov ali pa za pomoto v poti rakete.

Švica za misijone

S prvim januarjem se bo začela v Švici velika misijonska propaganda, ki bo prirejala misijonske dneve in misijonske tedne po župnijah ter bo začela izdajati posebno misijonsko revijo. Na praznik Razglašnja Gospodovega, ki je izrazito misijonski praznik, bo prefekt misijonske kongregacije kardinal Agagianian izročil misijonske križe številnim švicarskim misijonarjem, ki bodo nato odpotovali v misijonske dežele.

TELEGRAMI

RIM: V italijanski prestolnici se nadaljuje zasedanje mešane italijansko-jugoslovanske komisije za zaščito narodnih manjšin. Glavni točki dnevnega reda sta šolsko vprašanje ter dvojezičnost. Seje odbora so zavite v največjo tajnost iz razumljivih razlogov. V rimskem parlamentu so pred komisijo začeli razpravljati o zakonitvi slovenskih šol. Prvič se je razprava vršila v sredo 1. marca. Nakar so jo odgodili na sredo 8. marca. — Zadnji trenutek pa se je zvedelo, da so razpravo o slov. šolstvu odložili na nedoločen čas.

PARIZ: Zaključil se je tako zvani »proces barikad« proti voditeljem alžirskega upora januarja lani. Obsodbe so bile precej mile: Ortiz je bil obsojen na smrt. Lagailarde pa na deset let zapora. Oba sta v inozemstvu.

PALERMO: Sicilska deželna vlada je v krizi, ker so ji odrekli podporo misovci. Stranke vladne večine pa tudi druge se zdaj posvetojujejo, na kakšni podlagi bi bila možna sestava novega deželnega odbora. Sicilska politična kriza je precej zamotana, zato se ne predvideva takojšnja rešitev.

Škofijske radijske postaje

V španiji deluje 25 škofijskih radijskih postaj. V teku so dela, da bi organizirali radijske oddaje še v ostalih škofijah.

KRŠČANSKI NAUK

Greh prvih staršev in kazen zanj

Božja zapoved o prepovedanem sadu ni bila težka. Adam in Eva tudi nobenega poželenja po tistem sadu nista občutila, saj jima je nagnjenje k dobremu vse take občutke krotilo; sama iz sebe ne bi prišla od upora proti tisti zapovedi. Skušnjava je morala priti od zunaj. To je dobro vedel sovražnik Boga in ljudi, hudobni duh in se je v podobi kače spravil z zapeljivanjem nad Evo. Kako se je to vršilo, nam pove božje razodetje v 3. poglavju I. Mojzove knjige.

Kača je govorila Evi: Ali vama je res Bog prepovedal jesti od vseh dreves v raju? Žena je odgovorila kači: Smeva jesti od vseh dreves v raju, le od sadu drevesa, ki stoji sredi raja, je Bog rekel: tega sadja ne smeta jesti in se ga niti dotakniti, sicer bosta morala umreti. Kača je odgovorila: Nikakor ne bosta umrla. Bog ve, brž ko bosta od tega jedla, se vama bodo oči odprle, postala bosta kakor Bog, ker bosta spoznala, kaj je dobro in kaj je zlo. Žena je tedaj videla, da je sad drevesa dober za jed in očem prijeten za pogled, da je torej to drevo poželenja vredno, ker daje spoznanje (kakršno ima Bog). — Vzela je torej od njegovega sadu in jedla in dala tudi svojemu možu, ki je bil z njo, in je jedel. In odprle so se obema oči in sta spoznala, da sta naga; zato sta si sešila smokvine liste in si naredila krila.

Poglejmo nekoliko bolj natančno to žalostno zgodbo. Vprašajmo: ali sta Adam in Eva vedela, da je Bog prepovedal jesti od tistega drevesa? Dobro sta vedela oba, pa kljub temu nista ubogala Boga. Človek greši ravno takrat, kadar ve, kaj Bog hoče, pa kljub temu stori, kar Bog prepoveduje.

Ali je bil to velik greh? — Bil je silno velik greh, kar spoznamo iz kazni, ki jo je Bog zagrozil, če padeta vanj. »Boš moral umreti« (I. Mojz 2, 17) in iz kazni, ki jo je naložil po grehu (I. Mojz 3, 17-19): »Bodi prokleta zemlja zaradi tebe. V trudu se boš živel od nje vse dni svojega življenja... dokler se ne povrneš v zemljo, ker si vzel iz nje; zakaj prah si in v prah se povrneš.«

Pa še zato je tudi silno velik greh, ker sta hotela Adam in Eva biti Bogu enaka. »Bosta kakor Bog,« je Evi lagal hudobni duh. Prav to je pa satanov lastni greh: velik napuh.

V tisti usodni uri skušnjava je prišel na svet greh, ki ga imenujemo izvirni ali podedovani greh, ki se je kakor povodenj razlil preko vsega človeškega rodu s svojimi strašnimi posledicami. Izvzeta je bila le prečista Devica Marija.

ŽIVLJENJE GOVORI

Moderni umetnik o moderni umetnosti

»Današnja moderna umetnost je gnala, ker je družba bolna. Človek si dela utvare, da bo zagospodoval vsemu materialnemu svetu, pa materializem in tehnika njega zaslužujeta. Umetnost modernega človeka umira. Tak slikar slika v obupu; zaveda se, da ne vidi nič in ne veruje nič kot le v lastno praznoto. Ne bomo imeli zdravega slikarstva, dokler ne bo družba ozdravljena.« Tako priznani ameriški slikar William Congdon.

Njegove slike so v umetniški galeriji v New Yorku. Bil je v vrsti umetnikov: Kleina, Hoffmana, Matte, Pollocka. Dobivali so za svoje slike »zaklade« posvetne družbe, sedem do deset milijonov lir. Kupci so z nakupovanjem teh del le potrdili svojo duhovno zmedenost, trdi Congdon. Pristavlja, da je Pollock bruhal svoj peklen (= svojo notranjost) v vsemogočih barvah na platno, dokler ni napravil samomora.

Congdon je postajal nezadovoljen sam s seboj. Iskal je rešitve v umetninah in motivih Benetk, Indije, Grčije, Egipta, Sahare, Rima.

Pa ne eno ne drugo ga ni umirilo: ne velikanski nagrobnik Taj Mahala iz alabastra in nešteti poganski templji v Indiji, ne zlata Akropola v Atenah, ne silne piramide v Egiptu, ne samota Saharske puščave, ne večni Rim. Iskal je miru in oproščanja od greha. Pa mu ga ta umetnost ni dala.

Zatekel se je v Assisi. Tam so mu leta 1951 rekli, da je nemiren, ker je protestant.

Leta 1959, po skoraj desetih letih poudarjanja in iskanja resnice, je prestopil v katoliško Cerkev. Tako je vesel in zadovoljen, da je hotel vso oblikovano umetnost opustiti. Pa mu je znani ameriški škof Sheen iz New Yorka, znan po svojih govorih po radiu, rekel: »Uporabljajte božji dar (= slikanje) v njegovo slavo.«

»Kristus me je rešil brodoloma. Reševati hočem druge s slikanjem. Njegova resnica nadkraljuje vsak drug vir navdihovanja (inspiracije).« Sedaj silno veliko slika, seveda v krščanski inspiraciji.

Protest Verone zoper nemoralno

Preteklo nedeljo je 50.000 Verončanov z mogočno procesijo po mestnih ulicah protestiralo proti nemoralni, ki se v Italiji vedno bolj širi preko kina, televizije, tiska in pokvarjene mladine. Na čelu procesije je stopal sam veronski škof msgr. Carraro, ki je imel ob vrnitvi v veronsko stolnico pomenljiv govor. Poudaril je potrebo po pokori in odpovedi ter čut odgovornosti napram sebi in bližnjemu s tem, da se dobro podučimo v verskih naukih in spoznamo vrednost čednostnega življenja in zlo, ki ga povzroča greh.

Najbolj čitana knjiga

Na Japonskem je bila v preteklem letu najbolj čitana knjiga sv. pismo. Prodali so 1.886.990 izvodov. — In pri nas? Ali ima vsaka slovenska hiša sv. pismo?

Nov zvon za dachausko kapelo

Kapela Kristusove smrtne groze v taborišču Dachau v Nemčiji, ki so jo blagoslovili ob priliki evharističnega kongresa lani, bo dobila še drugi zvon. Tehtal bo 3 tone. To bo dar nekega kovača iz Innsbrucka, ki je bil med zadnjo vojno ujetnik v tem taborišču. Zvon bo nosil napis iz očenasa: Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.

Lepšega in primernejšega napisa bi si za ta kraj trpljenja in zlobe ne mogli misliti.

Nad 3000 aretacij na Ogrskem v dveh dneh

Londonski dnevnik »Evening Standard« poroča, da so na Madžarskem v teku množične aretacije. V dveh dneh naj bi zaprl nad tri tisoč oseb, med temi večje število duhovnikov.

Posvečevanje nedelj

Zveza katoliških žena kölnske škofije je na nedavnem zborovanju zavzela odločno stališče glede praznovanja nedelj. Ugotovile so, da moderno življenje razdvaja družine vse dni v tednu. Zato mora biti nedelja tista, ki naj po veri in v veri združuje člane družine.

Obnovitvena dela v Efezu

V Efezu v Turčiji, kjer je grob apostola Janeza, so že uresničili mnoga obnovitvena dela, katera ima v načrtu posebna ameriška družba. Med drugim bi družba rada ponovno zgradila veliko baziliko nad grobom apostola. Pri delih ji pomagajo: turška muzejska družba, avstrijska arheološka družba na Dunaju in gregorijanska univerza v Rimu.

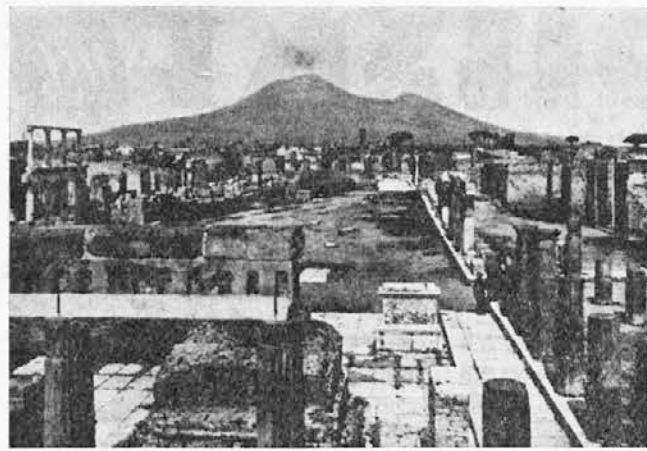
POMPEJI

Pompeji ležijo v Neapeljskem zalivu na rodovitni in gosto naseljeni ravnini ob vzhodu ognjenika Vezuva (visok skoraj 1200 metrov).

Zgodovina tega mesta sega tja v šesto stoletje pred Kristusom. Bilo je važno središče, ki je zajemalo moč, bogastvo in važnost iz grške kulture in pozneje iz rimskega državnega ustroja.

Leta 63. je mesto utrpelo veliko škodo zaradi potresa. To ni nič čudnega, saj je v bližini Vezuv, ki od časa do časa razodene uničujočo moč podzemskih sil. Leta 79 po Kristusu je prišla nad bogato in že veliko mesto najhujša katastrofa. Dne 24. avgusta je ognjenik začel nenadoma bruhati in iz odprtega žrela se je dvignil oblak pepela, ki je v kratkem času zasul Pompeje, Ercolanum in Stabie. Zgodovinarji trdijo, da je tedaj zgubilo življenje vsaj 20 tisoč ljudi. Tam, kjer je še pred kratkim kličilo življenje v vsem svojem brezskrbnem razmahu, se je raztezala velika puščava: mesta in vile je pokrival pet metrov visok nasip pepela in lave.

Okoli leta 1600 so pri kopanju našli na prve ostanke starega mesta. S prvim izkopavanjem so pa začeli leta 1748, s sistematičnim izkopavanjem pa šele leta 1860. Leta 1895 se je strokovnjakom posrečilo, da so odkrili glavne točke starega mesta Pompejev. Delo se seveda nadaljuje in strokovnjaki stremijo za tem,

da bi odkrili celo mesto in ga po možnosti tako popravili, da bi bilo enako tistemu, ki ga je zasul Vezuv.

Nesreča je prišla na mesto nepričakovano. Prebivalci niso rešili ne sebe in ne svojih stvari. Ker je pa mesto zasul pepel, je ostalo nedotaknjeno, tako v svojih glavnih obrisih, kakor tudi v marsikaterih podrobnostih. Nesreča tedanjih prebivalcev je sreča za današnje raziskovalce in obiskovalce.

Proti koncu preteklega stoletja je bilo tam okoli starih Pompejev le malo življenja in prebivalcev. Bili so po večini pastirji. Za te zapuščene ljudi se je začel zanimati advokat Bartolo Longo, jih učiti v krščanski nauku in jih navajati h krščanskemu življenju. Iz te ljubezni do bližnjega in do Matere božje svetega rožnega venca je zrastle sedanje Marijino središče, ki spada med največje Marijine božje poti na svetu.

Ljz

Problem mladine v Vzhodni Nemčiji

Komunistične oblasti so poslale mladino Vzhodne Nemčije poziv, naj se pripravi na »Veliki mladinski kongres«, ki se bo vršil v prihodnji jeseni. Vabljeni so vse organizacije vključene v komunistično zvezo SED. Na tem kongresu bodo komunistični voditelji skušali prodreti v vedno bolj vznemirjajoči problem komunistične mladine, ki nikakor neče več razumeti lepote in koristi »boja za zmago socializma«. Kljub temu, da so komunistične oblasti v zadnjem času zelo popustljive do mladine, ko gre za mladinsko kriminaliteto, razgrajanje in nemoralno, postaja mladina iz dneva v dan vedno bolj apatična in neposlušna naukom komunizma. Tudi množični pobegi v svobodo vznemirjajo komunistične oblasti. V preteklem letu je pribežalo na Zahod 200.000 oseb, od teh več kot polovica mladine izpod 25 let. To pomeni, da komunistična ideologija nima več nobene privlačne sile za mladino. Razumljivo, da v Vzhodni Nemčiji vedno bolj primanjkuje delovnih moči. Industrijska in kmetijska produkcija je padla tako nizko, da ne zadostuje več niti za domače potrebe. Komunistični voditelji skušajo sedaj na drug način pridobiti mladino zase, saj brez mladine ne morejo računati na zmago.

Od leta 1945 do 1960 je pribežalo iz Vzhodne Nemčije v Zahodno tri milijone ljudi, to je ena petina vsega prebivalstva.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrli je dr. Ferjančič

V Benetkah je v torek 28. februarja umrl dr. Herman Ferjančič, častni svetnik vrhovnega kasacijskega sodišča v poklju. Doma je bil iz Goč na Vipavskem in svojo prvo službo je opravljal v Ajdovščini, zato je bil zelo poznan po vsej Vipavski. V dobi fašizma je moral tudi on, kakor vsi slovenski državni uradniki, v notranjost države. Zadnja leta je služboval v Benetkah, kjer je stopil v pokoj in tam živel s svojo družino. — Bog mu daj večni mir, preostalih pa tolažbo.

Svetovni rekord Slovenca v smuških skokih

Na »Tednu mednarodnih smuških poleto« na skakalnici v Oberstdorfu na Bavarskem je 25-letni Slovenec Jože Slibar minuli petek poletel 141 metrov in s tem postavil nov svetovni rekord v smuških poletih. Za dva metra je prekosil prejšnjega, ki ga je leta 1951 na isti skakalnici postavil sedaj že pokojni finski smučar Tauno Luirio s 139 metri. Dospel je na odskočni most s brzino 103 km na uro, nato se je pognal in v dovršenem slogu odplaval v dalje ter pristal trdno stoječ na smučih. Preprosti slovenski študent se ni zavedel, da je s tem sijajnim skokom postavil nov svetovni rekord. Šele navdušeni aplavzi 20.000 gledalcev in pa poročilo v slovenščini po radiu »Što enainštirideset metrov« ga je na to opozorilo. Prireditelji so z objavo rezultatov v Slibarjevem materinem jeziku hoteli izkazati čast novemu svetovnemu rekorderju in njegovemu narodu.

Preureditev komun

V zvezi s preureditvijo celotnega jugoslovenskega gospodarstva je tudi preureditev komun, ki so jih tam uvedli kot osnovno celico gospodarskega in tudi kulturnega ustroja. Komun bi namreč moral biti gospodarska enota, ki skrbi za gospodarski razvoj na svojem področju, in tudi kulturna ustanova, ki skrbi za kulturno življenje na svojem teritoriju in zlasti za šolstvo. Vsled tega se je izkazalo, da vse komune tega dvojnega dela niso

zmožne opravljati, ker so bile gospodarsko prešibke. Na Goriškem se je to izkazalo pri štirih občinah: Kobariid, Bovec, Kanal in Dobrovo. Zaradi tega so sedaj sprejeli sklep, da jih bodo ukinitili in združili z drugimi, in sicer bovško-kobariško komuno bodo združili z ono v Tolminu; kanalsko in briško pa s komuno Nova Gorica.

Kako so jugoslovanski študentje demonstrirali

Znano je in tudi mi smo o tem poročali, da so študentje v Jugoslaviji uprizarili srdite demonstracije zaradi umora Lumumbe. Zanimivo je slišati, kako je prišlo do teh demonstracij. Ko so na pust dijaki prišli v šolo, so jim rekli: »Danes greste demonstrirati za Lumumbo. Tu imate gesla, ki jih boste pisali po zidovih, in potreben material. Sedaj pa nasvidenje!« Tako in podobno so nastale študentske »spontane« manifestacije za Lumumbo. Kdor zna, pa zna. Kajne!

Oderuštvo

Tudi v socialistični Jugoslaviji cvete oderuštvo. »Primorske novice« imajo članek, ki je zelo poučen. Lastniki stanovanj namreč izrabljajo stanovanjsko stisko in nečloveško odirajo brezdomce, katere sprejemajo na stanovanje. Tako naveda časopis primer iz Solkana, da je neka oseba dala v podnajem prazno sobo za štiri tisoč din. Najemnika za novo stanovanje pa znaša od 3600 do 4000 din pravijo Novice. — O sličnih primerih vedo povedati marsikaj tudi drugi časopisi, kjer se oglašajo ljudje s sličnimi pritožbami.

Pravijo, da je socializem odpravil zlo rabo človeka po človeku. Tu pa cvete zloraba kot ji težko najdemo primer v kapitalističnem svetu. — Kot vidimo, socializem človeka ne poboljša.

Petletni plan

V jugoslovanski javnosti in po časopisih se veliko razpravlja o novem petletnem planu. Zopet srečujemo številke in številke o novih industrijskih obratih, o povišanju proizvodnje, o presežkih kmetijskih pridelkov, zvišanju življenjskega standarda in podobnem. V goriškem okraju bi n. pr. od 1. 1961 do 1965 morali povečati kmetijsko proizvodnjo za 50 %, industrijsko pa še več. — To so plani, kakšni bodo dosegli, bomo videli čez pet let. Sile ne bo, kajti dejstva govore, da so v neki vasi na Goriškem vzeli kmetom najboljše njive, da na njih zgrade živinske hleve.

Lep jubilej ljubljanskega mestnega gledališča

S Cankarjevo dramo »Za narodov blago« je ljubljansko mestno gledališče, ki je poleg Narodnega gledališča najboljša gledališka ustanova v slovenski prestolnici, proslavilo lep jubilej, namreč stoto premiero. Režija je bila v rokah Igorja Pretnerja, scenerijo pa je pripravil Milan Butina.

Prišli bodo zamorčki

Onstran meje vlada v teh dneh veliko zanimanje za kongoške zamorčke. Centralni Jugoslovanski Rdeči križ je začel s to akcijo, a prav gotovo ni pričakoval tolikšnega odziva. Do sedaj se je v goriškem okraju Jugoslavije prijavilo kar 172 družin, ki so pripravljene sprejeti pod svojo streho kongoškega otroka. Med prijavitelji so preprosti kmetje in delavci, pa tudi izobraženci, zdravniki, profesorji in drugi. Glavni nagib je usmiljenje do lačnih otrok. Zlasti je veliko zanimanja tam, kjer imajo že otroke v hiši. Posebno ti že kar nestrpno pričakujejo nove »črne bratce in sestrice«. Kako bo pa potem, ko bodo ti črnčki res prišli in tu prebivali, je drugo vprašanje. Pravijo, da bo njihovo bivanje le začasno. Kdo pa more kaj takega zagotoviti? Črnčki bodo zrastle, marsikdo bo tu ostal in tedaj bodo nastali drugi problemi, ki jih bo naš preprosti slovenski človek le težko rešil.

Podrli bodo Jakopičev paviljon

Znani Jakopičev paviljon v ljubljanskem Tivoliju bo postal žrtev novega urbanističnega načrta. Moral se bo umakniti železnici ob nameravani preureditvi tako zvanega »ljublanskega prometnega vozlišča«. Na občnem zboru Društva slovenskih likovnih umetnikov v Ljubljani so med drugim razpravljali tudi o tem vprašanju. Zbrani umetniki so z obžalovanjem vzeli na znanje odstranitev Jakopičevega paviljona, ki je bil nad 50 let središče slovenskih kiparjev in slikarjev in tako tesno povezan z razvojem naše umetnosti. Zato ga ne bo mogoče več nadomestiti, kajti oblastvena komisija je stavbo tako nizko ocenila, da iz odškodnine ne bo mogoče sezidati novega razstavnega poslopja. — Ali bi oblasti ne mogle najti drugega denarja ter sezidati, nov še lepši paviljon slovenskim umetnikom? Mislimo, da je to za slovensko kulturo nujno potrebno.

Nova dvorana v Gorici krepko raste

Odkar smo na praznik sv. Družine položili temeljni kamen in blagoslovili dela za novo dvorano v ul. XX. Septembra, ta krepko raste in je iz dneva v dan višja. O napredku del priča tudi ta slika, ki pa ne odgovarja več trenutnemu stanju, ker so zidovi sedaj še višji. Dobrotniki se pridno oglašajo, včasih prav ne pričakovano, kakor n. pr. stari goriški Slovenec, ki je iz Clevelanda poslal pismo, ki ga priobčujemo in kateremu želimo, da bi vzbudilo novih posnemovalcev tu in po svetu.

Cleveland, 6. II. 61.

Velečastiti gospod!

V »Am. Slovencu« sem čital Vaše zanimivo naznanilo o gradnji dvorane Kat. doma v Gorici na Drevoredu XX. Septembra; bil sem tega obvestila zelo vesel obenem pa presenečen — posebno zaradi tega, ker sem mislil, da je goriška narodna zavest, v kateri sem bil vzgojen in v kateri sem živel — popolnoma izumrla. — a Vaš poziv me je poučil, da nekdanja goriška narodna vzajemnost še živi.

Moja sveta narodna dolžnost me opozarja, da Vaše vabilo navdušeno pozdravljam ter da se pridružim — v tem pismu vzvišenemu namenu s podobico desetih dolarjev po nekdanjem vzgledu:

»Mal položil dar
Domu na oltar.«

*

Oprostite moji drznosti, da se Vam predstavljam: Jaz sem sin nekdanjega goriškega kočijaža (fjakarja) Ivana Terpinja, ki je imel svojo hišo v Via Vetturini 4 (sedaj se menda imenuje ta ulica Via Carlo Favetti); nasproti naše hiše je bil »Solški dom«, v katerega smo mi otroci pohajali v šolo. Po končani srednji šoli in maturi sem dobil službo na Deželni sodnji v Trstu, kjer sem se imel prav imenitno do svetovne vojne 1914, ko sem odšel na rusko fronto; po vojni sem nadaljeval službo v Trstu in Amerika mi niti v sanjah ni prihajala pred oči. — Ampak bil sem priča pri požigu Nar. doma. Tega moja narodna duša ni mogla prenesti. Leta 1920. sem dal Trstu slovo ter odrinil v daljni svet — v Ameriko. — Zadnjič sem videl Gorico spomladi 1916, ko sem bil tam na dopustu; tedaj sem se slučajno udeležil pogreba pok. Pietra Firisina, cerkovnika pri Sv. Ignaciju na Travniku. Njegov sin je bil moj sošolec na gimnaziji in skupaj sva ministrirala dolgo vrsto let pod žup-

niko Ivanom Wolfom in Ivanom Košarjem, tedanji kaplani so bili Budin, Ivan Koršič ter Alojzij Kovačič; v letu 1916 pa je bil na Travniku za župnika moj sošolec Jug (Goričan iz Piazzutte), ki je tudi vodil pogreb omenjenega cerkovnika ter med groznim grmenjem in treskanjem, kakor na gori Sinajski — odmolil zadnje pogrebne molitve.

Rojen sem bil v Gorici 10. I. 1888. in sedaj živim sam na penzionu ter »razmišljam dneve, ki so bili...«

Sprejmite mnogo iskrenih pozdravov, ki jih pošilja Vam vdani

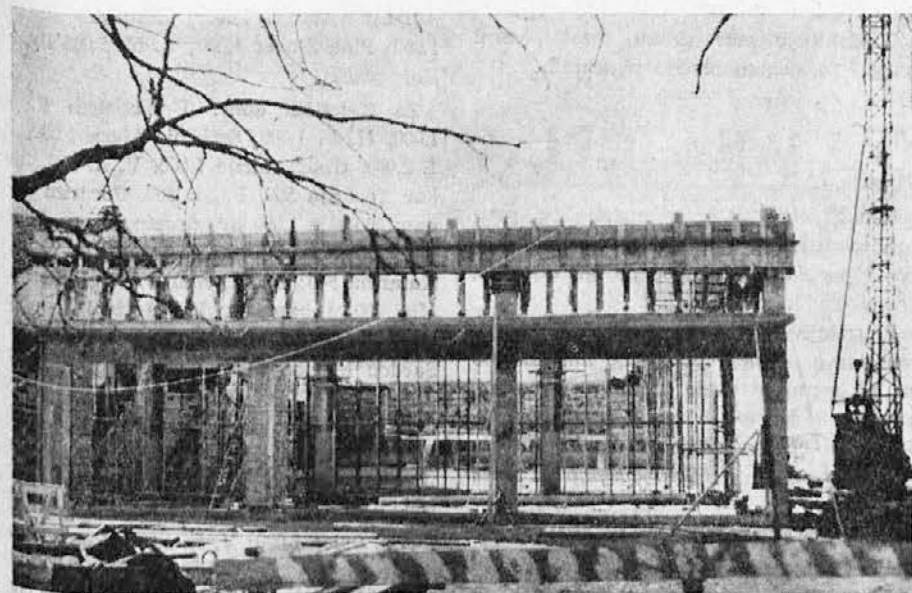
Ernest Terpin

Razstava slikarja Jožeta Ceja

V razstavnici dvorane Zbornice za trgovino in industrijo je otvoril v soboto 4. marca osebno razstavo slikar Jože Cej. Mladi slikar se je predstavil sedaj že drugič širši publiki; saj smo videli njegova dela že leta 1959. ko je razstavljal skupno s slikarjem A. Kosičem in to v okviru Slov. kat. prosvetnega društva.

Današnja razstava, ki obsega 15 oljnatih in 10 akvarelov, je lepo urejena in zanimiva. Zanimiva tembolj zaradi primerjave in napredovanja v delu, ki ga lahko odkrije obiskovalec, ki je obiskal obe razstavi. Snovno so dela razdeljena na podobe iz goriške okolice, tri kompozicije in portret obraz v svetlobi. Govoriti o Ceju kot portretistu ni mogoče, kajti iz enega samega začasnega dela ne moremo še odkriti slikarjeve osebnosti in zmožnosti. Snovno so zanimive kompozicije, posebno Kulturni krožek ali vzgojni problem. Tukaj je res problem sodobne mladine, ki zapravlja čas za kavarniški mizami z igalskimi kartami v rokah. V sliki Veliko razmišljanje v »blue jeans«, vidim slikarja samega, ki stoji pred slikarskim stojalom v pozni razmišljanja. Tla so pokrita z močnimi barvnimi odtenki v kateri je uprt pogled mladeniča. Katero pot bi ubral? Tudi slikar je danes na razpotju; katera struja ga bo potegnila?

Morda bo našel Cej odgovor v pokrajinskih oljnatih slikah kakor so Stivan, Zitha polja, Pred nevihto, Jesen na Krasu in še Večerno ozračje. Pri teh podobah ima človek občutek, da je v njih skrito resnično in globoko doživetje. Ceju je šlo

Tako se gradi moderna dvorana Katoliškega doma v Gorici

FILM

Pouk v ljubezni (Lezione d'amore)

»Ta film je komedija. Lahko bi postal tragedija, a se je vse srečno zaključilo. Torej je, komedija. Pouk v ljubezni daje življenje samo, ki je najboljši učitelj.« S temi besedami se začne zadnji film švedskega režiserja Ingmarja Bergmana. Poleg težkih, problematičnih vsebin, ki mu jih narekuje srednji vek, obravnava včasih ta režiser tudi moderno snov in to v lahki obliki. Snov mu daje navadno,

vsakdanje življenje z vsemi svojimi velikimi in malimi problemi.

»Pouk v ljubezni« pripoveduje zgodbo zdravnika-ginekologa, ki si po petnajstih letih srečnega zakonskega življenja najde drugo žensko in se zato odtuji od družine. Toda ta ženska je zanj le navadna dogodivščina, kajti v resnici še ljubi ženo. Ko ta sklene, da se bo od njega ločila, zaigra on zadnjo karto: zbuditi skuša njeno ljubosumnost, kar mu tudi uspe. Tako si spet pridobi njeno ljubezen in vse se srečno konča.

Bergman pripoveduje to zgodbo v lahki šalji obliki, kot bi se hotel malo norčevati iz svojih junakov. O kaki intimni človeški drami nahajamo komaj kako sled. Vsakdo sprejme svoje stanje kot nujno zlo, zato se niti ne skuša boriti, da se to stanje spremeni. Žena ve, da jo mož vara, saj ga je sama zalotila v nekem hotelu z njegovo ljubico, vendar ne napravi iz tega nikake tragedije. Poišče si prijatelja in sicer prav tistega, s katerim bi se bila morala pred petnajstimi leti poročiti, a se je v zadnjem trenutku raje odločila za njegovega prijatelja — sedanjega moža.

Kaj hoče Bergman v tem filmu dokazati? Da pride v vsakem zakonu nekega dne do naveličanosti, predvsem s strani moža?

Marianna in David sta bila petnajst let srečna, v njunem zakonu je vladala popolna harmonija. A nekega dne je mož kar na lepem pozabil na vse in se vdal dogodivščini, ki se mu je nudila. Podobno snov je Bergman že obravnaval v filmu »Ženske v pričakovanju«. Za nas je ta način gledanja življenje precej čuden. Švedski režiser gleda na moža kot na velikega otroka, ki ga mora žena kaznovati kot otroka, kadar je poreden, a mu nato odpusti. Sprejeti ga mora takega, kakšen je, kajti njuni naravi sta popolnoma različni, zato se malokdaj srečata. Zdi se nam, da je to gledanje precej pesimistično.

Bergman se nikoli ne more ubraniti želji, da v svojih filmih ne razvija filozofske misli. Bolj kot filmski ustvarjalec je nekaj filozof, ki preko svojih junakov razodeva svoje življenjske nazore. Zato so njegovi filmi težko sprejemljivi za navadnega gledalca, kajti pri njih je treba posebno paziti na to, kaj osebe govorijo; dialogi imajo večjo važnost kot prizori. Rekli bi, da služijo ti zadnji le kot okvir, v katerem se razvija Bergmanova filozofija. Tudi »Pouk v ljubezni«, čeprav je po svoji vsebini lahek in šalji film, sledi tej liniji, ki je vidna v vseh delih švedskega režiserja. Druga Bergmanova značilnost je ta, da navadno zbira za vse svoje filme skoro vedno iste igralce.

Film je primeren le za odrasle. Mira

Potrebna prepoved

Vsi uslužbenci Bele hiše: kuharji, sobarice, postrežniki, strojepiske, tajnice so morali podpisati izjavo, s katero se obvezujejo, da ne bodo nikdar pisali spominov in člankov v zvezi z življenjem v Beli hiši in z njihovimi osebnimi stiki s predsednikom in njegovo ženo. »To je bilo neobhodno potrebno,« je izjavil Pierre Salinger, »za mir Kennedyjeve hiše. Tudi oni imajo pravico do svobodnega družinskega življenja. Radovednost ljudi je tako velika, da bi Kennedyjeva družina izgubila še tisto malo svobode, ki je neobhodno potreben za obstoj in razvoj družine.«

Peti letnik Mladike

Pred nami je dvojna številka petega letnika naše družinske revije Mladika. Dejstvo, da stopa Mladika v peto leto, nam dovolj zgovorno priča, da se je med našimi bralci utrnila in priljubila.

Kaj nam prinaša prva številka? Ocen dogodkov zadnjih dni na Tržaškem, ko je morala mladina sanjati o Združenju Evrope in so ji bodoči državljani Združene Evrope praktično pokazali, kako si zamisljajo evropsko sožitje.

Prof. Martin Jevnikar podaja knjižno žetev na slovenskem književnem polju. Kaj malo in še to brez klenega zrnja. Celoletno povest predstavlja zgodovinska povest Jožeta Pirjevca Ekhnaton, krajše črtice pa objavlja Fr. Jeza in Beneškinov, pesmi pa Vojka Strgar in Griša Mikuž. Rob nam prinaša ocene, prosvetno delo, radijski program in drugo.

Bi si morda želeli bolj pestro vsebino? Pišite in pošljite prispevke, poravnajte naročnino in podprite revijo materialno, da bo bolj pestra.

Naslovna stran je nova in prikupna.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

HUBERT MOČNIK:

Ravnatelj Viktor Bežek ob stoletnici rojstva

Profesor Hubert Močnik je imel preteklo leto predavanje o pedagogu in prvemu ravnatelju slov. učiteljskega v Gorici Viktorju Bežku. Predaval je slovenskim učiteljem in profesorjem na sedežu šolskega sindikata ob stoletnici Bežkovega rojstva. Udeležba je bila zelo pičla in vendar Viktor Bežek zasluži, da ga v pravi luči spoznamo ne samo naši šolniki, temveč tudi širše naše občinstvo. Zato smo napravili g. prof. H. Močnika, da nam je predavanje odstopil v objavo, za kar se mu toplo zahvaljujemo. (Ured.)

Mrk, ljubljanske megle po 10. decembrski dan, štiri desetletja od tega, je iztrgal iz naše srede moža, ki ga naše šolstvo, še bolj pa naša šola, naše učiteljstvo in naša mladina še pogreša. —

V duševni zmedenosti je sam prestrigel nit svojega življenja.

Pred menoj je v živem spominu mož srednje velikosti, s čvrstimi udi, izrazito glavo, visokim čelom, skozi naočnike prešinjajočimi očmi in obruto brado.

To je slika, ki se mi je vtisnila v ne-

pozaben spomin 11. avgusta 1909, ko se je po prvem zdravljenju prišel v družbi svojih otrok napit s Čavna naše primorske romantike in lepote in nam je z vsem vznosenjem pripovedoval veselo vest, da je zadeva premestitve učiteljskega iz Kopra v Gorico rešena.

Zrcalo Bežkove notranje podobe pa so njegova dela in zavest nas, njegovih gojencev, da nas je ljubil in učil ljubiti mladino, ki nam bo izročena v vzgojo in pouk.

Viktor Bežek se je rodil v Postojni 10. 7. 1860. Njegov oče je bil tam davčni uradnik, ki pa se je čez nekaj let preselil v Radovljico in nato v Ljubljano. Tako je Viktor obiskoval osnovno šolo najprej v Radovljici in jo dovršil v Ljubljani, kjer se je nato vpisal na gimnazijo. Bil je vseskozi vzoren in odličen dijak in v višjih razredih je prednjačil v jezikih in filozofiji.

Po klasični maturi je dve leti obiskoval univerzo na Dunaju, kjer je študiral klasično filozofijo. Pri prof. Miklošiču pa je še posebej poslušal slavistiko. — Univerzitetni študij je nato nadaljeval v Gradcu in leta 1886, 26 let star, je diplomiral iz klasične filozofije in sicer z usposobljenjem za pouke na višji gimnaziji z nemškim učnim jezikom. — Proforski izpit je položil v Gradcu leta 1890 iz slo-

venskega jezika za višje gimnazije s slovenskim in nemškim učnim jezikom.

Deloval je najprej na benediktinskem zavodu v St. Pavlu na Koroškem, kjer je bilo geslo: »Ora et labora!« — Moli in delaj!

Nato je služboval leta 1887 na višji gimnaziji v Gorici; 1888 leta v Novem mestu in leta 1889 v Ljubljani. Potem pa še dve leti na nižji gimnaziji v Ljubljani.

V Ljubljani je tačas položil še izpit iz jezikovne skupine za meščanske šole. Ta izpit mu je dal možnost, da je bil lahko nameščen za glavnega učitelja na učiteljsko.

Na podlagi tega izpita je bil v šol. letih 1892-93 in 1893-94 nameščen na žensko učiteljsko v Gorici. — Krst poučevanja na učiteljskih je tudi imel prav tu v Gorici pod ravnateljem Križmanom.

Leta 1894-95 je Bežek dobil službo za enako mesto na učiteljsko v Ljubljani, a že naslednje šolsko leto 1895-96 se je vrnil na žensko učiteljsko sem v Gorico in ostal tu do pomladi 1904. Prostori učiteljske so bili takrat še v ulici sv. Ivana, kjer je danes tovarna testenar; v novo poslopje na Verdijevo tekalnice se je učiteljske preselilo šele 1. 1900.

Moško učiteljske je bilo od 1. 1883 le v Kopru.

Leta 1904 je bil imenovan za ravnatelja tega učiteljske Viktor Bežek. Poleg rav-

nateljske službe je tam poučeval vse pedagoške vede in to za vse tri oddelke skupaj v nemškem jeziku. Učiteljske v Kopru je bilo namreč z nemškim učnim jezikom; slovenščino, italijanščino in hrvaščino so poučevali le kot predmet. Vsi drugi predmeti so bili v nemškem jeziku. Tako je bilo to učiteljske pravzaprav štirijezično in pri tem je bila največja ironija ta, da ni imelo niti enega nemškega dijaka.

Zato je povsem jasno in opravičljivo s stališča narodne zavednosti in znanja željnosti, da so se učiteljski vseh treh narodnosti povežali in skupno zahtevali samostojna učiteljske v materinem jeziku in ven iz Kopra, ki je bil takrat naselje brez vsake veljave in kot tak ni mogel mladini nuditi dovolj kulturnih dobrin.

Zahteve dijaštva, političnih skupin in časopisja je uradno podprl tudi dež. šolski nadzornik Matejčič.

»Dijaki dosti lažje dojamajo učno snov v krajevnih jezikih, kakor pa v nemščini, ki je tu na Primorskem in Istri, razen v Trstu, Gorici in Pulju, povsem nepoznana,« pravi Matejčič, zato se toplo priporoča, da cesarska vlada v svrhu večjih učnih uspehov odobri učiteljske v lokalnih jezikih in jih zaradi neprimernosti in povsem neodgovarjajočih prostorov, premesti v druge centre, ki so bolj središča lokalnih

Med trnjem in osatom

Kdor zna, zna!

Listi poročajo, da je filmska igralka Anita Eckberg postala italijanska državljanka. Nekateri naši duhovniki, šolniki in kulturni delavci so že pred leti zaprosili za italijansko državljanstvo. Se vedno čakajo, verjetno že »brez upa zmage«. Pravijo, da jim ne dajo italijanskega državljanstva, ker se niso aklimatizirali.

Morda se v Italiji more človek uveljaviti in aklimatizirati le z življenjem a »La dolce vita«?

Dr.

Radio Trst A

Teden od 12. do 18. marca 1961

Nedelja: 9.30 Slovenske narodne pesmi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Pravljica o nedovršenem gradu«; igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Oktet Planika. — 17.00 Tržaški obiski: (6) »Prosek-Kontovek«. — 18.30 Glasbene slike: Respighi: Rimski prazniki, Debussy: Večer v Grenadi. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (24) »Pritekla je Veronika, prinesla belo rutico«. — 21.25 Brahms: Kvintet v H-molu za klarinet in godala, op. 115.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu: osnovni tečaj - 19. lekcija. — 18.30 Koncert baročne glasbe. — 19.00 Postno predavanje: (8) dr. Pavel Slapar: »Zakaj moderni človek zanika Boga.« — 20.30 Antonio Smareglia: »Istrska svatba«, opera v treh dejanjih.

Torek: 18.00 Sola in vzgoja - D. Sedmak: Inteligenčni testi in njih uporaba. — 19.00 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. — 21.30 Koncert liutista B. Tonazija. — 22.00 Sprehodi po antičnih gajih: (4) »Arhilohos, lirik v vojaški suknji«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence - 10. oddaja. — 18.30 Liki in značaji iz opernih del: (11) »Norma«. — 20.30 »Nikoli ne umrež same«, drama v štirih dej. Igrajo člani RO. — 22.20 Spevi akvilejskega obreda.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (11) »Plin, ki sili na smeh«. — 18.30 Skladbe Szymanowskega in Suka v izvedbi pianistke Lee Cartaino in violinistke Lilie D'Albore. — 19.00 Sirmo obzorja: (6) »Oblaki, dež in sneg«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu: osnovni tečaj - 20. lekcija. — 18.30 Čajkovsky: Slovanska koračnica; Brkanovič: Sarajevska suita. — 19.00 Postno predavanje - msgr. Lojze Škerl: (9) »Mar me hočete tudi vi zapustiti?«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.20 Koncert operne glasbe. — 22.00 Oblednica tedna: »Stoletnica proglasitve kraljevine Italije«. — 22.15 Srečanja s slavni glasbeniki: (9) »Herbert von Karajan«.

Sobota: 15.00 »Zavarovanje«, enodejanka; Igrajo člani RO (ponovitev). — 18.00 Sobotna novela - Vinko Beličič: »Predpomlad«. — 18.30 Telemann: »Die Schulmeister«, kantata za basista, mlači zbor, godala in čembalo. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor Vinko Vodopivec. — 21.00 »Poslednji klic«, radijska drama; igrajo člani RO.

narodnosti. — S tem bo tudi mnogim staršem olajšano šolanje otrok na učiteljsko. Tako se bo tudi dvignilo število učiteljskih in zadostilo pomanjkanju učnih moči.

Prvi se je preselil že jeseni 1908 hrvaški oddelak v Kastar. Hrvatje so namreč že imeli pripravljene prostore.

Za vse tri oddelke pa je ministrstvo že zdalo dekrete pouka v materinem jeziku. Tako smo jeseni 1908, ko sem jaz prišel na učiteljsko, imeli pouk vseh predmetov v slovenskem jeziku in nemščino kot predmet.

Kljub temu pa smo jeseni 1908 še enkrat stavkali Slovenci in Italijani, da se nam ugodno še pri drugi zahtevi, namreč da se premesti sedež. (Eni za Trst, drugi za Gorico).

Za premestitev slov. učiteljske v Gorico so se takrat trudili ravno na intenzivno prigovarjanje ravnatelja V. Bežka, dokt. Anton Gregorčič, Andrej Gabršček in dokt. H. Tuma. Gregorčič, ki je bil takrat državni in deželni poslanec in predsednik šolskega društva, je hitel z graditvijo Gregorčičevega doma v ul. Favetti in znal je dobiti v ta namen znatno državno podporo. — Tako je bilo poleti 1909 poslopje končano in naše učiteljske je dobilo septembra 1909 nove, povsem odgovarjajoče prostore.

(Nadaljevanje)

Slovenski oder uprizori v Bazovici v nedeljo 12. marca veseloigro v treh dejanjih

ČARLEYEVA TETKA

napisal: Th. Brandon — režija: Jože Peterlin

Začetek ob 17. uri — Med odmori srečolov

Začeli so s tretjim delom krožne proge

Na Trgu Volontari Giuliani so začeli z gradnjo tretjega dela krožne proge, ki bo ta trg vezal s Skorljo. Na trgu bodo morali odstraniti vrt in vodnjak, da napravijo prostor za vhod. Na drugem predelu proge pod Sv. Jakobom so v teh dneh premagali zelo težko oviro, ko so pri vrtanju predora prišli komaj nekaj metrov pod temelje osemnadstropne stavbe.

Otvoritev nove železniške postaje v Žavljah

Zavljle postajajo vedno večji industrijski center. V zvezi s tem se veča tudi promet in nujno potrebno je bilo, da so preteklo soboto v Žavljah otvorili novo železniško postajo, ki bo vezala to važno industrijsko središče s tržaško postajo. Za sedaj so namestili le štiri trole, ki vežejo novo postajo s staro, a v načrtu so obširna dela. Novo železniško vozlišče bo zavzemalo 16 hektarjev površine in, ko bo dokončano, bo razpolagalo s 24 tirih, kjer bo prostora za dva tisoč železniških voz. Dnevno bodo lahko odpravili 500 voz.

Dosedanja dela so stala 250 milijonov lir, potrebnih pa bo še nadaljnjih 750 milijonov za dokončana dela. Predvidevajo, da bo vse dokončano že v nekaj mesecih.

Zaključena stavka v podjetju AFA

Po 47 dnevni stavki je končno podjetje AFA podpisalo na uradu za delo zadovoljiv sporazum, s katerim se je stavka končala in delavci so v ponedeljek znova začeli z delom. Ker so med stavko številni delavci sami podali ostavko, so preklkali odpust sedmih delavcev, kakor je bilo predvideno pred začetkom stavke. Tudi delavec, član notranje komisije, ki ga je podjetje brez pravega razloga odpustilo, je sam podal ostavko, podjetje pa mu bo poleg odpravnine nakazalo še določeno nagrado. Sprejeli so tudi kompromis glede proizvodne nagrade, ki predvideva izplačevanje nagrade sorazmerno z obsegom proizvodnje.

Problem vodovoda

Dobava vode mestu vedno zaskrbuje občinske moke, ki se bojijo, da se ne bi vedno večje naraščanje porabe vode v prihodnjih letih spremenilo v pravo pomanjkanje. Občinski odbor je razpravljal o tej stvari; poročal je odbornik Gasparo, ki se je o tej zadevi v prestolnici razgovarjal z ministrom Zaccagninijem. Minister za javna dela je zagotovil, da se bo pobrigal, da Trst dobi čimprej ta potrebni vodovod. Stroški, po predvidevanjih, bodo znašali pet in pol milijarde lir. Vodo bodo črpali v spodnjem toku Soče ter jo preko širokih cevi dovajali v mesto. Sedanje naprave za dobavo vode, predvsem v času velike porabe, v nekaj letih ne bodo več kos vsem potrebam.

Pospešena razprava o deželni avtonomiji

V krogih večinske stranke so z veseljem sprejeli novico, po kateri je posebni odbor poslanske zbornice ponovno začel z razpravo o sestavi posebnega statuta za ustanovitev dežele Furlanija-Juljska Benecija. S tem se je pričela dolga pot tega vprašanja. To je ustavno vprašanje tudi s stališča parlamentarne odobritve, kajti s sprejem statuta je potrebna dvotretjinska večina, zato bo treba vskladiti veliko problemov, ki si celo včasih nasprotujejo. Zato naj tudi javnost ve, da ne gre tukaj le za »koncesijo«, ki jo je treba čimprej doseči od centralnih oblasti, ampak za stvar, ki je potrebna dolge preučitve.

Spor v CRDA

Mnogo stvari je bilo že napisanih na račun CRDA tako glede gospodarskega kot sindikalnega položaja v ladjedelnicah. Kvalificirani tržaški in tržaški krogi se na vse načine trudijo, da bi zadevo rešili z mrtve točke, posebno še, ker ne obstajajo taki predsodki, da ne bi bilo možno rešiti vprašanja. — Vendar so občutne težave, ker je danes vse italijansko ladjedelništvo v krizi.

deljo 19. marca zjutraj skupno sv. obhajilo; ob 3. uri popoldne zadnja pridiga.

Misijon bosta vodila č. gg. Alojzij LUSKAR in Silvester MIHELIC, salezijan- ca.

Bazovica

Pretekli teden smo imeli slovenski večer, posvečen spominu Lojzeta Bratuža, goriškega mučenca. Oktet Planika je ubrano zapel šest narodnih pesmi v priredbi L. Bratuža, dr. Teofil Simčič pa je lepo orisal njegovo težko življenjsko pot. Sonetni venec naše priljubljene pesnice Ljubke Sorlijeve, žene pokojnega Lojzeta, Veence spominčič možu na grob, sta dovršeno recitali Milica Križmanova in Anka Grčičeva.

Udeležba je bila zelo dobra, kar nas navdaja z upanjem, da bodo naši ljudje vedno cenili slovensko besedo, pesem in vse, kar je pristno naše. Škoda da ni bilo na večer tiste lahkomiselne mladine, ki smatra slovenski jezik za manjvreden in se raje poslužuje tujih jezikov.

Dr. Simčič, ki je občinski svetovalec Slovenske liste, nam je zagotovil, da se bo pri merodajnih oblasteh pobrigal, da bi tudi »Gurenjem« končno popravili ceste in postavili vsem vaščanom in gostom prepotrebne higienske naprave.

Kar se tiče telefona, vlada med domačini precejšnje zanimanje. Oblasti so nam zagotovile, da bodo tekom leta postavili v naši vasi telefonsko centralno kabino, iz katere bodo zasebniki lahko izpeljali na dom telefon.

Č.g. Mirko Mazora odhaja

Ze več časa sem smo vedeli, da bo moral slovenski kaplan pri Sv. Ignaciju na Travniku, č. g. Mirko Mazora, zapustiti svoje dosedanje mesto ter oditi drugam. Cerkevna oblast ga je namreč imenovala za župnega upravitelja v Sempolaju na Krasu. Pred svojim nastopom v Gorici pa je g. Mazora služboval še v Idriji, Tolmini in na Žagi. Mislili smo prej, da do sedanjega imenovanja ne bo še prišlo, a zgodilo se je drugače kot smo pričakovali.

S tem, da odhaja č. g. Mazora s Travnika, so seveda naši slovenski verniki precej prizadeti. Predvsem moramo spomniti, da je g. Mazora skozi 16 let vršil odgovorno nalogo slovenskega dušnega pastirja v eni glavnih, za naše vernike pa najbolj važni mestni župniji. Tu je cvetelo že od nekdaj plodovito cerkveno življenje slovenskih vernikov. Bila je to nekaka centrala slovenskega verskega življenja v Gorici. In to tradicijo in ime je tudi do- slej častno ohranila. Tukaj imamo vse glavne slovenske službe božje, tu se vršijo vsakoletne postne pridige in tudi druge pobožnosti.

Vsi vemo, kako težki so bili časi posebnosti prva leta po vojni, pa tudi pozneje. Vsa ta leta je tu služboval častiti gospod Mirko Mazora, ki ima v glavnem vse zasluge za rast verskega življenja naših vernikov v tej mestni fari, pa tudi izven nje. Ne bomo tu posebej naštevati vseh pomembnih dogodkov. Spomniti pa moramo na nekatere bistvene stvari. Na vsakoletno prvo sv. obhajilo za vse mestne slovenske otroke, na ustanovitev Mladeniške Marijine kongregacije, nato Marijin vrtec za dečke, skupno sv. obhajilo mož in fantov prve nedelje v mesecu, slov. misijon l. 1948. itd. Vse to bo ostalo zapisano ne toliko v analih travniške župnije, ampak predvsem pri Bogu.

Slovenski dušni pastir pri Sv. Ignaciju odhaja. V nedeljo se je v lepem in pomenljivem govoru prisrčno poslovil od svojih vernikov. Predvsem jih je še opomnil na nekatere temeljne dolžnosti katoličana in Slovenca, kar je v svojih klenih pridigah nenehno poudarjal: zvestoba Bogu in narodu, ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega. Mati - Domovina - Bog, to naj bo vodilo našim ljudem za pravilno pot v življenju.

Slovenski verniki so izrazili svojo hvaležnost č. g. Mazori tudi z nedeljsko nabirko, ki naj bo dokaz njih vdanosti do odhajajočega gospoda kaplana.

Ko se poslavljamo od č. g. Mazore in mu želimo obilo blagoslova in uspehov v novi dušnopastirski službi, se mu slovenski verniki tudi iz srca zahvalujemo za vse njegovo požrtvovalno in plemenito delo ter za ves trud, ki ga je zastavljal v duhovno korist goriških Slovencev. Obenem pa izražamo tudi upanje in željo, da bi čimprej dobili novega kaplana za slovenske vernike. Ta naša prošnja je nadvse upravičena in mora najti na odgovornem mestu odmev, ki ji pritiče. Neumestno bi

bilo vsako obotavljanje, saj bi to le škodovalo ugledu cerkvenega predstojništva. Mi pa ne želimo, da bi do tega kdaj prišlo, zato upamo, da bodo pristojne oblasti čimprej nastopile za dobrobit verskega življenja v tej mestni župniji.

Slovenski verniki

Trgovci se pritožujejo

Zaradičasne ukinitve obmejnega prometa je nastala velika škoda v goriški in tržaški trgovini. Zlasti Gorica je še bolj kot Trst navezana sedaj na ljudi z onstran meje. To se pozna zlasti v Raščelu, kjer so te dni trgovine prazne in trgovci nestrpno čakajo, kdaj se meje spet odpre. Jugoslovani kupujejo zelo veliko po goriških trgovinah, od tkanin in drugih oblačil in obutev pa do gospodinskih in kmetijskih potrebščin. Pa tudi Goricani občutijo pomanjkanje marsičesa, ali bolje draže morajo tu plačati nekatera živila. Veseli so le goriški mesarji, ki imajo spet svoje trgovine polne, kakor v »davnih« časih.

Upanje je, da bodo mejo spet odprli 10. marca, kakor je bilo napovedano. Bolezen na živini se na jugoslovanski strani ni pojavila, pač pa je bilo nekaj slučajev obolenosti v Bazovici in na Opčinah.

Stanje živine na Goriškem je zadovoljivo in ni bil javljen noben nov primer obolenosti. Živino so vsi cepili in zdi se, da je bolezen končno zaustavljena.

Zvedeli smo, da ostanejo vsi bloki zaprti še do polnoči 16. marca.

Kmetijsko pokrajinsko tekmovanje

V nedeljo 5. marca dopoldne so v sejni dvorani goriškega občinskega sveta zaključili pokrajinsko tekmovanje na področju kmetijstva in podelili ob tej priliki številne nagrade in diplome najbolj zaslužnim. Bile so navzoče številne goriške oblasti ter veliko število kmetov in njihovih družin iz goriške pokrajine. Po televizijskem programu v zvezi s kmetijstvom je spregovoril direktor kmetijskega nadzorništva prof. Marsano ter orisal delo, uspehe in nadaljnje načrte kmetijstva v naših krajih. Kmetijsko nadzorništvo je v preteklem letu organiziralo 18 strokovnih tečajev, od teh štiri za kmetijske gospodinjce. 400 oseb se je udeležilo teh tečajev. Organiziralo je tudi več projekcijskih večerov in strokovnih predavanj v zvezi z sezonskim delom ter izlet v Verono in Padovo, kjer so si udeleženci ogledali vzorne kmetije. Sledila je razdelitev nagrad in sicer za pokrajinsko tekmovanje v obdelavi zemlje in razvoja mehanizacije, za tekmovanje mladih kmetov in mladih gospodinj, za tekmovanje na vinski razstavi v Sieni in na razstavi sadja in zelenjave v Veroni in za pridelovalce povrtnin.

V sadjarstvu so se uveljavili kmetje iz Steverjana, Stanislav Klanjšček, Ivan Ci-

glič, Bruno Stekar, Anton Humar, Aleks Komjanc, Anton Pintar, Anton Stekar, Stefan Lango, Ivanka Muzič, Valentin Juretič, Karel Gravner in Karel Klanjšček. Dipo- me za najboljšo povrtine pa so prejeli med drugimi tudi nekateri štandreški kmetje, Jožef Pavletič, Friderik Marvin, Brajnik Santo, Lutman Leopold, Dušan Brajnik in sestre Brajnik.

Seja sovođenjskega občinskega sveta

Pretekli petek je imel sovođenjski občinski svet svojo redno sejo. Podpisali so pogodbo z ustanovo ONAIR, kateri bo občinska uprava plačevala letno do leta 1962 po 75.000 lir, od tega leta pa do leta 1965 pa po 200 tisoč lir letno. Sovođenjski občinski svet je sklenil izstopiti iz živino- zdravniškega konzorcija, ker goriška ob- čina zavlačuje s sklicanjem sestanka konzorcija glede višine prispevkov vsake ob- čine. Sovođenjska občina, kakor tudi šte- verjanska, zahtevata, naj se višina pri- spevka določi po številu prebivalstva, kar pa goriški občini ne gre v račune. Občin- skim uslužbencom so priznali pravico do službenega napredovanja ter tistim, ki pre- jemajo manj kot 50 tisoč mesečne plače, zvišali za 1000 lir mesečno doklado za vsakega družinskega člana. Odobrili so tudi občinski inventar ter predlagali pre- imenovanje nekaterih ulic v občini. Skle- nili so, naj bi se glavna cesta skozi vas imenovala ulica Simona Gregorčiča. Ulica 24. maja naj bi se imenovala ulica Lojzeta Bratuža, Potok naj bi se imenoval Soška ulica, Klanec pa ulica sv. Ivana. Sklep sovođenjskega občinskega sveta so posla- li v odobritev goriški prefekturi. Kaj bo goriška prefektura odgovorila, pa ni tež- ko ugotoviti.

Poleg teh so preimenovali še razne dru- ge ceste v Rupi, na Peči in v Gabrijah. V glavnem so to imena slovenskih pesni- kov in pisateljev ali drugih zaslužnih mož. Tako n. pr. bi se del glavne ceste skozi Rupo imenoval Sedejeva ulica, skozi Peč pa bo vodila Prešernova ulica, dočim bodo Gabrci imeli Prešernovo ulico.

Treba je pa videti, kaj poreče k temu goriška prefektura, ki mora sklep občinskega odbora potrditi.

Smrt verne matere

Na Jesenicah je pretekli mesec dobro pripravljena za večnost umrla gospa Antonija Robič, mati č. g. dr. Pavla Robiča, ki vodi slovensko pisarno v Rimu. Bila je v 86. letu starosti.

G. doktorju naše iskreno sožalje, verni materi pa bogato plačilo v nebesih.

OBVESTILA

KINO BAZOVICA: v nedeljo bo prva predstava filma *Tarzan in človek-opica* že ob 2^h popoldne, druga bo po igri ob 19.30, tretja ob 21. uri.

Prezredljiv film »Seme nasilnosti«, ki obravnava problem podivjane mladine, bo na programu v sredo 15. marca, za mladino pa v četrtek 16. marca ob 21. uri. — Po filmu bo govoril prof. dr. Maks Sah. — Vstop prost. — Film je samo za zrele ljudi.

DUHOVNA OBNOVA V TRSTU. V nedeljo 12. marca se bo v ul. Scorcola, 26 vršila duhovna obnova za skavtine in druga dekleta. — Začetek ob 9.30 s sv. mašo. — Za fante se bo vršila duhovna obnova istotam v nedeljo 19. marca. Začetek s sv. mašo ob 10^h.

SPOVED - BOŽJI DAR: to je nova številka KNJIZIC; spisal dr. Fr. Knific,

cena 50 lir; dobi se pri gg. duhovnikih, pri Fortunatu v Trstu, v Marijanišcu na Opčinah, v Katol. knjigarni in na upravi Kat. glasa v Gorici. Priporočamo. — Po Veliki noči izide: *Naša družina*; obsegala bo pastirsko pismo škofov Jugosla- vije o katoliški vzgoji v družini in drugo pismo (iz l. 1958) o zakonskem življenju.

TRIDNEVNICA ZA ŽENE IN DEKLETA V GORICI. V pripravo na prejem veliko- nočnih sv. zakramentov za žene in dekle- ta bomo pred tiho nedeljo imeli v Gorici posebno tridnevno, ki jo bo vodil miši- jonar g. Ludovik Savelj. — spored je naslednji:

Cetrtek 16. marca: zjutraj ob 6^h sv. maša in premissijevanje za dekleta in žene v stolnici. — Popoldne ob 5^h poseben stanovski govor za žene in matere pri Sv. Antonu.

Petek 17. 3.: zjutraj ob 6^h kot prejšnji dan. — Zvečer ob 8.30 stanovski govor za dekleta pri Sv. Antonu. Govor je name- njen predvsem mladim dekletom, ki jih k temu govoru prav posebej vabimo.

Sobota 18. 3.: zjutraj ob 6^h kot prvi dan. — Zvečer ob 8^h pri Sv. Antonu govor za vsa dekleta in žene.

Nedelja 19. 3.: zjutraj ob 6^h sv. maša s skupnim sv. obhajilom v stolnici. — Po- poldne ob 4^h pri Sv. Antonu sklepni govor in blagoslov z običajnim ofrom.

Spovedovanje bo vse dni tridnevne po sv. maši v stolnici in zvečer pri Sv. An- tonu.

VELIKONOČNI GOVORI za tržaške ver- nike. Kakor vsako leto, priredi Slov. Vin- cencijska konferenca v Trstu tudi letoš govore za duhovno pripravo na veliko noč. Govoril bo preč. gospod dr. Jože Prešeren 19., 20. in 21. marca ob 7.15 zvečer v kapucinski cerkvi na Montuzzi. — Toplo vabljeni vsi tržaški verniki.

POZOR! DELO DOBITE TAKOJ — — — DVE slovenski dekleti v Hotel-Penzion »Bled« - via Statilia, 19 - Rim:

a) deklet v starosti od 21 do 35 let, po možnosti iz izučena sobarica in natakarica, ali pa da želi po- stati;

b) deklet v starosti od 16 do 25 let za gospodinjsko pomočnico.

PLAČA DOBRA! PONUDBE S SLIKO PO- SLATI TAKOJ NA GORNJI NASLOV!

DAROVI

Za Marijin dom v Rojanu: I. M. 1.000; Alojzija Natali 1.000; Emilijana Trost 1.000; Pina Zlobec 1.000; K. M. 5.000 lir. — Bog plačaj!

Za Katoliški dom: Družbenice: F. T. 1.000, H. F. 1.000, Srebrnič Mara 1.000, P. I. 2.000, Uršič Marija 1.000, V. A. 200, Slo- kar Terezija 500, F. M. 500, Pocarini Hu- mar Alojzija 1.000 lir; družina Susić 1.000; mesnica Volk 1.000; Cej Jožef 500; Munih Katarina 500; Komel Marta 500; Debenjak Mici 500; Leban Ivan 500; Suligoj Francka 500; Križmančič Karla 1.000; K. A. 10.000; Sardoč Marica 7.000; Musić Gizela 1.000; Baloh Matilda 350; I. H. 2.000; M. K. 1.000; Doles Fortunat 2.000; N. N., Peč 1.000; Klanjšček Pavla, Pevma 1.500; P. Marijan, Rim 1.000; Kokole Erna, Sondrio 5.000; Borjančič Marija, Milan 1.000; Geiger Vik- torija, Svica 2.000; V. E. 1.000; Remec Vla- dimir, USA 1.200; V. J., Avstrija 2.200; S. K., USA 2.500; Flais Franc, Rajbelj 1.000; msgr. Kolednik Ferdinand 10.000; A. F. Zabnice 6.000; Marijina družba svojemu voditelju za god 15.000; N. N. 1.000 lir.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

+

Vsem prijateljem in znancem javljamo žalostno vest, da je 28. februarja umrl v Benetkah

Dr. Herman Ferjančič (Ferianis)

častni svetnik Vrh. kas. sodišča v p.

Zena MIMI, sinova dr. STANE in MILOVAN z ženo, prof. IVO VADNJAL, vnuki ADA in MARIAN, RINA ZANCANARO, vsi sorodniki in zvesta NINA FORZUTTI

Benetke, 2. marca 1961.

ZAHVALA

Ob težki izgubi nepozabnega moža in očeta

RUDOLFA PERŠOLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam izrazili sožalje in ki so spremili pokojnika na njegovi zadnji poti.

Zena MARIJA, hči VLADIMIRA in sin ADOLF

Gorica, 3. marca 1961.